

Motion till riksdagen

1987/88:Sk15

av Gullan Lindblad och Birger Hagård (m)

med anledning av prop. 1987/88:52 om
beskattning av naturaförmåner, m. m.

Den socialdemokratiska uppfinningsrikedomen när det gäller nya skatteobjekt tycks vara outtömlig. Därom vittnar föreliggande proposition.

Svenska folket är redan alldeles för hårt beskattat. Den viktigaste åtgärden på skatteområdet borde vara en generell sänkning av skattetrycket och en kraftig marginalskattesänkning. En sådan skattesänkning skulle innebära ökad valfrihet för varje människa och ett minskat behov av särskilda avdragsmöjligheter eller subventioner. I avvaktan på ett skattesänkingsförslag enligt ovan — vilket tycks vara en orimlighet under en socialdemokratisk regering — anser vi att de få möjligheter till skattefrihet, som för närvarande finns, bör kvarstå.

I denna motion vänder vi oss särskilt mot två nya skatter, som vi finner speciellt anmärkningsvärda: *Beskattning av löntagares förmåner av subventionerade motionsaktiviteter* och *Avdragsförbud för viss hälso- och sjukvård*.

Friskvård motarbetas

Förebyggande åtgärder och friskvård har varit begrepp som genomsyrat senare års utredningar och lagstiftning på hälso- och sjukvårdsområdet. Den föreliggande propositionen är uppseendeväckande därför att den direkt motverkar friskvård och motionsaktiviteter, som kan förebygga och bota vissa sjukdomar.

En företagsläkare har i anledning av propositionen tillskrivit riksdagens ledamöter. Ur hans brev saxar vi följande:

Det är med förvåning och oro, för att inte säga upprördhet, som jag erfarit att det föreligger planer på att beskatta löntagares förmåner av subventionerade motionsaktiviteter . . .

Jag har under mina 15 år som läkare på Karolinska sjukhuset arbetat med avigsidorna av vad vår s. k. vällevnad kan leda till. I min nuvarande verksamhet ser jag dessa sjukdomar i sina tidigare, ofta botbara stadier. Jag har många gånger sett, hur personer med arbetsrelaterade besvär från rörelseapparaten, med övervikt, högt blodtryck eller med förhöjda blodfetter fått sina symptom att minska eller försvinna, efter det att de börjat motionera i någon form. Det är dock inte lätt att förändra sina levnadsvanor. Att då kunna rekommendera subventionerade motionsaktiviteter kan ofta vara det som utgör skillnaden mellan bot respektive fortsatt och förvärrad sjukdom. Det kommer att kännas bittert varje gång jag i framtiden tvingas åse, hur en patient går förlorad på grund av ett kortsiktigt beslut i Riksdagen.

För det kan väl inte vara så, att de kronor man anser sig få in till statskassan genom denna åtgärd betyder mer än människors hälsa? Sannolikt kostar dessa sjukdomar dessutom mer än den uteblivna skatten på de nu aktuella motionsförmånerna.

Kanske har kritiken mot befarad skatt på motionsaktiviteter varit så stark att även en skattefrälst socialdemokratisk regering tagit *vissa* intryck?

Föredragande statsrådet har därför kommit fram till att "enklare motionsidrott som kan utövas av i stort sett var och en i direkt anslutning till arbetstidens början och slut" kan passera som skattefria aktiviteter. "Golf, segling, ridning och utförsåkning på skidor bör inte omfattas av skattefriheten", medan t. ex. gymnastik, tennis och fotboll tillåts passera skattefritt. — Det är tydligen inte företagsläkarens syn på lämplig motion i förebyggande och rehabiliterande syfte, som är utslagsgivande, utan socialdemokratiska fördomar rörande "folkliga" resp. "snobbiga" sportaktiviteter! Nu råkar det vara så att ridsport är synnerligen lämplig för personer med vissa ryggsbesvär. Det är dessutom en av de få sporter som helt står öppen för och ofta utövas av kvinnor.

Var finns rättvisan?

Vilken guldgruva för en författare av tillämpningsföreskrifter kan inte den föreslagna lagen bli? Godtycket har alla möjligheter att frodas!

Att det inte kan bli tal om någon rättvisa framgår tydligt av propositionen. En anställd, som arbetar vid ett stort företag som har råd att ha egna eller hyrda motionsanläggningar "som disponeras i sin helhet av arbetsgivaren eller en till denne knuten personalstiftelse under minst ett år", slipper skatt. Den som arbetar vid ett småföretag, som inte har råd med egna anläggningar utan i stället erbjuder motionskuponger, som kan lösas in i sporthallar utanför arbetsplatsen, får skatta för detta. Om företaget betalar en föreningsavgift för den anställde drabbas denne också av skatteplikt. Var finns konsekvensen?

Vi anser att *alla* förekommande motionsaktiviteter bör godkännas som icke skattepliktig förmån, om hela personalen vid ett företag erbjuds förmånen.

Bestraffning av privatvård

Enligt propositionen skall förmån av av fri hälso- och sjukvård, tandvård (utom patientavgiften) samt företagshälsovård vara skattefria.

Regeringens välvilja sträcker sig dock inte längre än till vård, som ges via den offentliga sektorn eller som i övrigt "godkänts" för ersättning enligt lagen om allmän försäkring. En arbetsgivare, som erbjuder sina anställda vård på privat sjukvårdsinrättning eller betalar särskild försäkringspremie för att kunna erbjuda sådan vård, drabbas genom att avdrag inte medges för sådan kostnad. De anställda kommer därmed att drabbas av utebliven vård.

De flesta remissinstanserna har varit starkt kritiska till förmånsbeskattningskommitténs förslag om vägrad avdragsrätt för vård på privat vårdinrättning. Men detta hindrar inte regeringen, som anser att avdragsrätt skulle leda till "att den offentliga vårdens resurser urholkades och även bidra till

ojämnheter i fördelningen av det totala utbudet av sjukvård". Förmynderiet ställs åter i centrum. Regeringen har följt Landstingsförbundets, Kommunförbundets och LO:s linje. Det är anmärkningsvärt — men inte förvånande — att LO, som skall företräda sina medlemmars intressen, på detta sätt direkt motarbetar deras möjlighet att snabbt få vård! Alla, som har någon kännedom om svensk hälso- och sjukvård i dag, vet att det är långa köer till viss vård, särskilt till vissa operationer, som starr-, höftleds- och kranskärlsoperationer. För LO och regeringen är det viktigare med socialistiska principer än att anställda får möjlighet till snabb vård!

Vi anser självfallet att arbetsgivare skall ha rätt till avdrag för kostnad för anställdas vård på privat sjukvårdsinrättning resp. försäkringspremie för sådan vård.

Vi anser även att arbetsgivare skall ha rätt till avdrag för kostnad för företagshälsovård oavsett om denna uppfyller villkoren för bidrag enligt förordningen om bidrag till företagshälsovård eller ej. Detsamma gäller kostnader för rehabilitering och liknande, oavsett om kollektivavtal därom träffats eller ej.

Hemställan

Med stöd av det ovan sagda rörande beskattning av löntagares förmåner vad gäller motionsaktiviteter, slopad avdragsrätt för arbetsgivares kostnad för viss företagshälsovård och vissa rehabiliterande åtgärder samt anställdas vård på privat sjukvårdsinrättning resp. försäkringspremie för sådan vård hemställer vi

att riksdagen avslår proposition 1987/88:52 i vad avser förslagen till lag om ändring av kommunalskattelagen, 20 och 32 §§.

Stockholm den 19 november 1987

Gullan Lindblad (m)

Birger Hagård (m)